

Externe

Interviu în exclusivitate cu un supraviețuitor al ghetoului din Gaza

Bogdan Munteanu 25 ianuarie 2024

Un interviu realizat de Felix Abt cu Antoun Anania

În timp ce cartierul său era bombardat și ras de pe fața pământului, Antoun Ananias a continuat să trăiască, singur într-o casă parțial nefuncțională, alături de nenumărați șobolani și alți purtători de boli. Când s-a îmbolnăvit grav, nu a avut medicamentele necesare și, în lipsa apei, a trebuit să se spele pe mâini cu urină proaspătă, care se presupune că are un efect dezinfectant. Este povestea sfâșietoare a unui palestinian din ghetoul din Gaza, care trăiește iadul pe pământ.

Aflăm, de asemenea, despre istoria unică a familiei lui Antoun, care a venit din Ierusalim și a trăit acolo timp de o mie de ani, conform înregistrărilor Bisericii Ortodoxe Grecești. Și ne explică de ce evreii și palestinienii se înțelegeau bine în trecut și că în tinerețe s-a întâlnit cu femei evreice.

[Interviul, realizat de Felix Abt și publicat în limba engleză pe platforma Eastern Angle, nu a fost realizat prin telefon sau prin e-mail direct, întrucât acest lucru nu a fost posibil, ci prin intermediul unui prieten al lui Antoun Ananias].

Abbot: Dragă Antoun, atunci când Gaza era sub tirul artileriei și comunicarea era dificilă, ai încercat din răsputeri să ții legătura cu lumea exterioară prin intermediul jurnalului tău din Gaza și a altor câteva articole de pe blogul tău. Chiar și atunci când erai grav bolnav, ai continuat să scrii, ceea ce făcea parte din terapia ta de supraviețuire. Vă voi cita pe larg în întrebările mele, deoarece citatele dvs. oferă o multitudine de informații despre viața în Gaza asediată și bombardată, o perspectivă asupra fascinantei și îndelungatei călătorii a familiei dvs. în Palestina și o evaluare informată a aspectelor istorice și politice ale conflictului și ale protagoniștilor săi.

Scrieți că vă petreceți cât mai mult timp posibil ”în pat, încercând să nu gândiți și să nu vă mișcați, deoarece aceste activități consumă energie, iar energia necesită hrană”. ”Mă lupt în fiecare zi fără companie, fără electricitate, fără căldură, fără apă, fără speranță. Am decis să nu consum calorii cât timp rezervele mele de hrană sunt atât de mici, citind în timpul zilei. Cititul și scrisul consumă mai multe calorii decât practic orice altă activitate zilnică. Dacă trăiești cu câteva pungi de curmale și nuci, trebuie să fii foarte atent la consumul de calorii”.

Energia și încălzirea în sezonul rece este o altă problemă pe care ați ridicat-o: ”Mai am o cantitate mică de Butagaz în sticla gri. Îi raționez utilizarea până la ora cea mai rece, înainte de răsărit. Îmi mănânc conservele de chifteluțe reci. La fiecare masă mănânc câte o jumătate de conservă de chifteluțe și zece nuci. Ajută atunci când viața este orizontală, nepăsătoare, o imitație a morții”.

Și, din cauza lipsei de alimente, te-ai obișnuit chiar să mănânci mâncare stricată. După câteva zile, o rudă ți-a adus ceva de mâncare. Cât de precară este acum situația alimentară și ce consumați în prezent? Cât de mare este riscul de foamete?

Antoun Ananias: În momentul în care scriu aceste rânduri, aproape un milion de oameni din Fâșia Gaza sunt încă în pericol de a muri de foame, în pofida livrărilor slabe de ajutoare. Având în vedere distrugerea sistematică a infrastructurii medicale, am trista impresie că este nevoie doar de un singur focar grav de boală pentru a decima această populație subnutrită și slab protejată. Ne aflăm în pragul unei catastrofe fără precedent. În comparație, mie îmi este relativ ușor, am o locuință stabilă, ceva de mâncare și încălzire.

Abbot: Într-o postare anterioară, ați menționat că v-ați ”mutat patul în centrul apartamentului” și ați adăugat că acesta a fost ”un act lipsit de sens, ca orice act în această situație; dar poate că acolo este mai puțin expus la schije”. Câteva zile mai târziu ați scris: ”Afară este un peisaj pe care nu-l mai recunosc. Blocuri de apartamente au devenit cratere adânci acolo unde a lovit muniția J-Dam de distrugere a buncărelor furnizată de americani. Undeva, sub aceste dărâmături, zac cadavre și trupuri muribunde. Poate că acestea ademenesc muștele și țânțarii departe de ferestrele mele.”

Mai continuă bombardamentele în cartierul dumneavoastră sau israelienii s-au oprit, deoarece aproape totul a fost aplatizat și distrus?

Antoun Ananias: A devenit mult mai liniștit. Aud doar ceea ce aud și văd ceea ce văd. Peisajul este atât de masiv devastat încât amintește de bombardamentele de la Dresda, Stalingrad și chiar Hiroshima, pentru că atât de puține lucruri au fost păstrate sau au rămas locuibile. Este greu de imaginat că această distrugere în masă nu a fost deliberată, ca atunci când romanii au distrus Cartagina și au presărat solul cu sare pentru ca acesta să nu mai poată fi niciodată recolonizat.

Abbot: Ați scris că vi s-a spus că spitalele au fost distruse și că medicamentele și alte bunuri erau puține sau lipseau cu desăvârșire. Ați menționat că nu ați putut să scrieți timp de câteva zile: ″Febra mea este prea violentă, delirul prea inedit, prea variat”. Singurul lucru pe care l-ați putut face pentru a vă înfrunta boala a fost să luați medicamente pentru insomnie, care cel puțin vă permiteau să dormiți câteva ore ″când nu erau bombardamente sau tiruri de rachete”.

S-a îmbunătățit oarecum situația medicamentelor, după cum ați menționat recent: ″În mod ciudat, în ciuda distrugerii tuturor celor 27 de spitale, farmaciile livrează o cantitate limitată de medicamente la domiciliul oamenilor – dacă poți plăti pentru ele” – și câți pot plăti și ce se întâmplă cu pacienții care nu pot?

Antoun Ananias: Ca în orice zonă de război, există, bineînțeles, profituri. Cei care au stocuri de medicamente și alimente profită de cei disperați. Impresia mea este că doar un grup foarte mic își poate permite aceste prețuri exagerate.

Abbot: Se estimează că peste 80% din case au fost distruse, iar cea mai mare parte a infrastructurii a fost, de asemenea, distrusă. Fâșia Gaza a devenit nelocuibilă. Operațiunea de curățare israeliană este brutală și eficientă. Chiar și cei care încă mai locuiesc într-o casă (nefuncțională) trebuie să se confrunte cu probleme grave de igienă care fac diferența dintre viață și moarte. Aceștia spun: ″Cea mai mare parte a energiei mele mentale este cheltuită în fiecare zi pentru a afla cum să mă descotorosesc de deșeuri. În special fecalele, urina și pungile cu mâncare. Experiența a arătat că acestea atrag muștele, țânțarii și gândacii – toți purtători de boli. Cea mai mare teamă a mea este să mă îmbolnăvesc. Aproape sigur aș muri singur, pentru că, chiar dacă aș găsi semnal de telefonie mobilă, nu mai există spitale funcționale în nordul Gaza.” Și continuați: ″Urina este un antiseptic puternic atunci când este proaspătă. Când mirosul de mâncare în putrefacție pătrunde prin sacii de gunoi de plastic, care sunt legați și acoperiți din nou, urina înmoaie mirosul. Urina proaspătă folosește la spălarea mâinilor atunci când nu există apă. În acest sens, sunt recunoscător pentru cei morți și, astfel, poate că și alții vor fi recunoscători în secret pentru trupul meu.”

Având în vedere această situație teribilă, care este soarta probabilă a populației din Gaza, care ″vegetează” în loc să trăiască în astfel de condiții extreme?

Antoun Ananias: Este dificil de spus dacă traiul în locuințe improvizate, în ploaia de iarnă și fără o aprovizionare sigură cu alimente, așa cum face majoritatea populației, este posibil pe termen lung sau dacă se va sfârși cu boli în masă. Am

evitat în mod deliberat contactul cu vectorii de boli, dar canalizările deschise și cadavrele de animale, combinate cu o populație care se clatină pe marginea prăpastiei, par să prevestească un dezastru umanitar de proporții biblice.

Abbot: Ați făcut câteva observații extrem de interesante și poate surprinzătoare, care dezvăluie creuzetul unic care este Gaza, scriind: "Ieri, la capătul îndepărtat al pustietății, am văzut un grup de membri ai IDF cu căștile lor cu hamuri flexibile. Aceștia conduceau sub amenințarea armei doi bărbați în vârstă, cu pielea închisă la culoare, spre un camion cu platformă. Aproximativ o duzină de bărbați erau deja încătușați și înghesuiți în camion, dar nu aveau cagule. Niciunul nu părea suficient de tânăr pentru a fi luptător. Majoritatea luptătorilor au un fizic puternic și sunt bine hrăniți, dar acești bărbați păreau fragili, speriați și pe jumătate înfometați."

"Oamenii din Fâșia Gaza au toate culorile pielii. Există blonzi – o moștenire a cruciaților care au rămas aici – arabi, beduini, refugiați din Yaffa și Ierusalim – dar și africani: egipteni din Nilul de Jos, sudanezi și din Africa Centrală și de Est, care au venit în Fâșie în căutare de locuri de muncă în construcții și ca vânzători ambulanți. Practic, toate rasele sunt reprezentate în Fâșia Gaza; aceasta a fost o răscruce istorică între Levant și Egipt timp de patru milenii."

Mai mult, ne spuneți: "Acești africani din Gaza sunt integrați de mult timp în comunitate și, ca musulmani, ar fi un mare păcat pentru oricine să îi discrimineze. Am călătorit peste tot în lume, iar Gaza este o insulă uimitoare de toleranță rasială și multiculturală. Este acest lucru valabil și pentru nemusulmanii ca dumneavoastră?

Antoun Ananias: Oamenii au tendința de a se uni atunci când se confruntă cu o amenințare existențială, dar, în mod paradoxal, pot dezvolta și instincte de supraviețuire crude și sălbatice. Din experiența mea, creștinii palestinieni nu sunt discriminați, cu excepția extremiștilor musulmani, cum ar fi unii salafisti.

Abbot: Să vorbim despre istoria foarte interesantă a familiei dumneavoastră. Rudele dvs sunt creștini ortodocși greci. Bunicul a fost preot, la fel ca și bunicul său. Ați scris: "Legenda familiei, care este dificil de verificat – ca orice credință pe care o avem ca oameni – spune că suntem descendenți ai Sfântului Anania din Damasc, care l-a salvat pe Sfântul Pavel, ducându-l în siguranță din fața mulțimii într-un coș."

”Unchiul meu, un proprietar respectat în Ierusalimul de Vest, s-a căsătorit cu o evreică mai tânără și s-a retras bogat în Florida. Nu l-am văzut niciodată ca pe un trădător, ca pe alții din familie; când am fost interesat de femei, acestea erau în majoritate evreice.”

”La câteva luni după ce a emigrat, unchiul meu a murit din cauza metalelor grele din apa fântânii de pe proprietatea sa. Dacă a fi palestinian înseamnă ceva pentru mine, atunci această identitate este pur și simplu o reamintire a faptului că nu poți învinge hazardul. Ești neputincios în fața ei – așa cum a fost Chatwin, cum sunt eu și cum sunt vecinii mei, care au dispărut cu toții.”

”Tatăl meu s-a născut în 1907 în Orașul Vechi din Ierusalim. A fost un supus al Imperiului Otoman și a devenit primul avocat din Orientul Mijlociu care a predat ca profesor de drept internațional la Stanford și, mai târziu, decan de arte și științe la Universitatea Americană din Beirut. În 1934, pe când era student la Universitatea Oxford, a fost recrutat de MI6 britanic, în același an cu cei mai cunoscuți trei trădători britanici Guy Burgess, Donald MacLean și Kim Philby; agenți dubli care au trimis la moarte sute de agenți aliați.”

Tatăl tău a fost cel mai misterios om pe care l-ai cunoscut vreodată. Deși ați vorbit cu el ani de zile, spuneți: ”Încă nu am nicio idee de partea cui era, unde îi era loialitatea în cele din urmă și cine era cu adevărat.”

Antoun Ananias: Avea relații bune și cunoștea multe personalități proeminente ale vremii. De asemenea, ”vorbea fluent limba ebraică. În biblioteca familiei existau multe cărți vechi în ebraică, pe lângă cărțile occidentale care se găseau pe rafturile majorității profesorilor. Tatăl meu m-a încurajat să îi citesc pe Spinoza, Walter Benjamin și Franz Kafka, care rămân unii dintre cei mai venerați autori ai mei până în ziua de azi”.

Abbot: Tu și tatăl tău ați crescut într-o perioadă și în circumstanțe atât de diferite de cele de astăzi, încât parcă ați trăit pe o altă planetă. V-ați înțeles bine cu evreii, v-ați împrietenit cu ei, ați ieșit cu fete evreice și i-ați văzut ca ființe umane. Și același lucru era valabil și pentru evrei. Ați scris: ”Am avut relații cu fete evreice și vă pot asigura că, în afară de unele diferențe culturale superficiale, nu există diferențe semnificative – nimic care să pună un popor deasupra celuilalt.”

”Nu trebuie să uităm că arabii și evreii din est au trăit într-o relativă armonie timp de secole. Punctul culminant al acestei coexistențe fructuoase a fost Conviveṇta al-Andalus”. Rasismul și ura care au apărut în ultimele decenii au dus la o spirală nesfârșită de violență. Nu există un ADN evreiesc în sine, după cum explicați, așa cum nu există un ADN palestinian, și totuși bigoții din cabinetul israelian îi etichetează pe palestinieni ca fiind „o rasă de animale”, „o rasă de șerpi”, „copii ai lui Amalek”, în timp ce unii rasiști arabi folosesc termeni depreciativi pentru un iudeu (evreu) ca membru al unei rase inferioare, comițând aceeași greșeală superficială pe care o descrieți.

De ce relațiile cândva relaxate pe care le-ați experimentat în tinerețe au devenit atât de tensionate și ostile între diferitele grupuri?

Antoun Ananias: Evreii mizrahi și sefarzi care au trăit și au prosperat în Imperiul Otoman nu au avut nicio intenție de a coloniza pământul nimănui. Acest fenomen provocat de evreii europeni a declanșat o cascadă de consecințe neprevăzute, deoarece acești evrei din Est au fost adesea expulzați din vechile lor comunități și, prin urmare, au ajuns în Israel cu o amărăciune de înțeles. Epurarea evreilor a fost nepotrivită din punct de vedere politic și a fost efectuată de statele arabe fără niciun motiv – mai degrabă pentru a dispersa protestele locale de stradă împotriva sionismului, decât din cauza unei antipatii autentice sau motivate față de vechii lor vecini evrei.

Abbot: Oferiți o evaluare sobră a principalilor actori în acest conflict, demontând miturile și minciunile, scriind: ”Iranul este o putere pragmatică unică, care rareori acționează impulsiv, iar mullahii sunt conștienți că orice atac serios asupra Israelului sau asupra aprovizionării cu petrol a lumii ar condamna regimul lor fragil din punct de vedere intern. Numai măsurile de represalii ale forțelor americane din Golf ar provoca astfel de pagube economice și militare încât regimul iranian ar face rapid implozie – așa cum s-a întâmplat cu Gaddafi.”

”În mod semnificativ, Hamas și grupările armate palestiniene, deși susținute de Iran, sunt foarte independente în deciziile lor de conducere. Ele nu sunt marionete. Niciunul dintre liderii lor nu este sponsorizat de Iran. Ideea că ei primesc ordine de la Iran este un mit cinic.”

”Pe scurt, SUA au îmbrățișat o minciună periculoasă a Israelului cu privire la pericolul pe care îl reprezintă Iranul. Această minciună ar putea încă să determine o administrație americană credulă să permită cel mai grav genocid al

timpurilor noastre – și să creeze un conflict regional care nu servește în niciun fel interesele SUA, ci doar interesele coloniale și expansioniste ale Israelului.”

De asemenea, ceea ce oamenii nu realizează este că în Iran există sinagogi și alte locuri de întrunire pentru evrei și că mullahii se întâlnesc și fac schimb de idei cu aceștia. Însă oamenilor din Occident li se spune că Hamas și alte grupuri de rezistență palestiniene sunt islamiști radicali antisemiți și că vor să-i înece pe evrei în mare cu ajutorul Iranului. Ne puteți oferi o imagine mai nuanțată a naturii și motivelor lor?

Antoun Ananias: O întrebare deosebit de interesantă – ceea ce este ascuns și suprimat de ambele părți este relația culturală, socială și comercială extraordinar de veche și complexă dintre evreii din Est și prietenii și vecinii lor arabi. Statele arabe au fost slăbite în mod semnificativ prin pierderea comunităților evreiești – pierzând o parte din propriul lor patrimoniu fragil și din integritatea lor ca ecosistem politic și social. Expulzarea tragică a palestinienilor a declanșat o expulzare la fel de traumatizantă a evreilor din est. Această dezrădăcinare a lăsat numeroase lacune și răni pentru cei care au plecat și pentru cei care au rămas în urmă, a căror moștenire s-ar putea să nu fie niciodată vindecată până când evreii din est nu-și vor accepta fostul context arab. Din păcate, doar un grup din ce în ce mai mic de gânditori israelieni continuă să celebreze în mod activ tradiția evreilor din est, care este la fel de bogată ca și tradiția ashkenazi, chiar dacă între cele două grupuri au existat numeroase tensiuni ce nu au putut fi decât mai mult sau mai puțin reprimate și îngropate de decenii de inginerie socială și politici de stat manipulatoare în Israel.

Abbot: Vă mulțumim foarte mult, Antoun, pentru că ne-ați acordat acest interviu. Nu avem cuvinte să exprimăm ce simțim în legătură cu situația ta teribilă și cât de frustrați suntem că nu putem face nimic în această privință.

Tags: Felix Abt

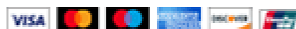

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin PayPal

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK
RO70INGB0000999906930786 (RON)
RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Tel: 0791.287.318 --- @adrian6j60

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu*

Nume **

Email **

Site web

Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Scrisoare deschisă privind viitorul tratat al OMS

Daniel Enache / 2 februarie 2024

Citiți mai mult

Spectacol cu bani, arme și tractoare la Bruxelles

Poate națiunea "A" să atace națiunea "B", dacă "B" furnizează arme folosite pentru a ataca națiunea "A"?

Larry Johnson / 1 februarie 2024

Citiți mai mult

Hellvig, Ciolacu și Operațiunea ”Trădătorii”

Adrian Onciu / 31 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Semne de întrebare despre atacul din Iordania

Larry Johnson / 31 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Fabricile de troli și pierderea controlului

Adrian Onciu / 30 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Forumul Economic Mondial – von der Leyen și Milei arată calea

D[illegible]nache / 30 ianuarie 2024

Citiți mai mult

Link-uri utile

Contact

Ne gasesti pe